

Publicerad 2013-12-09 09:59 av Vinternsillusioner

Dotter till en alkoholist

Jag vädjar om att du ska ställa ner flaskan
Du ser inte mig, men jag ser, jag ser din ångest
Du kastas ner i mitt knä
Männen skrattar, flinar, åt mig? Åt honom?
Åt mig, för att jag tvingas ta hand om honom
Jag blir illamående, trots att jag inte druckit en droppe
Jag önskar du kunde förstå, pappa, jag önskar
Jag önskar mer än allting annat att du bara kunde förstå

Vi vet att du behöver hjälp
Jag ser mig själv göra saker som inte är ett dugg likt
vad jag annars skulle vågat göra. Han söker stöd hos mig när de
första tårarna börjar rinna längst kinderna för kvällen
Du spyr
Jag var 10
Du var 36
Och det enda jag kunde komma och tänka på när jag satt där, det var
Hur ska vi komma hem?
Hitta hem, han får inte somna, tänk om han inte vaknar
Du måste vakna pappa, för jag klarar inte av att leva i denna grymma värld, inte utan dig

Vakna pappa

Snälla

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vinternsillusioner med Poeter.se id #46168 innehar upphovsrätten